32003D0913(01)

C 218/1 *ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ* 13.9.2003

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА
от 22 юли 2003 година
за създаване на Консултативен комитет за безопасност и здраве на работното място

(2003/C 218/01)

(текст от значение за ЕИП)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 202 от него,

като взе предвид предложението Комисията, представено след консултации с Консултативния комитет за безопасност, хигиена и опазване на здравето на работното място,

като има предвид, че:

(1) Защитата срещу трудови злополуки и професионални болести е сред поставените цели в Договора.

(2) Значителните промени в производствените методи във всички отрасли на икономиката и разпространението на опасни техники и материали създадоха нови проблеми за безопасността и здравето на работниците на тяхното работно място.

(3) Следва да се предвиди постоянен орган, който да подпомага Комисията при подготовката и осъществяването на дейности в областта на безопасността и здравето на работното място и да улеснява сътрудничеството между националните администрации, синдикалните организации и организациите на работодателите.

(4) С решения на представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на специалния Съвет на министрите на 36-то и 42-то заседание на Съвета на 6 септември 1956 г. и на 9 и 10 май 1957 г., беше създаде Комисия по минна безопасност, чиито пълномощия бяха определени с решение на представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на специалния Съвет на министрите на 9 май 1957 г. относно мандата и правилника за дейността на Комисията по минна безопасност [1], и чиито отговорности бяха разширени с Решение 74/326/ЕИО на Съвета от 27 юни 1974 г. [2].

(5) Освен това, с Решение 74/325/ЕИО на Съвета от 27 юни 1974 г. за създаване на Консултативен комитет за безопасност, хигиена и опазване на здравето на работното място [3] се създаде и постоянен орган за всички икономически дейности, освен за добивните промишлености, и за защита на здравето на работниците срещу опасностите, произтичащи от йонизиращи лъчения.

(6) Радикалните промени, които настъпиха през последните няколко години в сферата на труда и в европейския проект, особено в резултат на включването на Социалния протокол в Договора от Амстердам, и разкриващите се нови перспективи в резултат на текущия процес на разширяване, налагат критично и конструктивно преразглеждане на процеса на консултиране и на създадените за целта органи в Общността.

(7) В своето Съобщение за програма на Общността в областта на безопасността, хигиената и защита на здравето на работното място (1996—2000 г.) Комисията подчерта необходимостта от рационализиране на работата на двата консултативни комитета — Консултативния комитет за безопасност, хигиена и опазване на здравето на работното място и Комисията за безопасност и здраве в минната и другите добивни промишлености — чрез тяхното обединяване, намаляване на членския състав и създаване на единен секретариат.

---

[1] ОВ 57, 31.8.1957 г., стр. 487. Решение, последно изменено с Акта за присъединяване от 1994 г.

[2] ОВ L 185, 9.7.1974 г., стр. 18. Решение, последно изменено с Акта за присъединяване от 1994 г.

[3] ОВ L 185, 9.7.1974 г., стр. 15. Решение, последно изменено с Акта за присъединяване от 1994 г.

(8) В съобщението на Комисията за „Адаптиране към промените в труда и обществото: нова стратегия на Общността за безопасност и здраве през 2002—2006 г.“ също се отбелязва, че ефективното прилагане на законодателството на Общността налага тясно сътрудничество между Комисията и администрациите на държавите-членки и че това сътрудничество би било подобрено и опростено, ако двата консултативни комитета се слеят в един консултативен комитет.

(9) Структурата на Консултативния комитет за безопасност, хигиена и опазване на здравето на работното място следва да се запази, като се извършат промени за рационализиране на работата му и ясно се определи хоризонталният характер на правомощията му да обхваща всички обществени и частни сектори на дейност в съответствие с обхвата на законодателството на Общността за здраве и безопасност при работа. Придобитите знания и опит от Комисията за безопасност и здраве в минната и други добивни промишлености също следва да се запазят чрез създаването на постоянни работни групи за конкретни сектори в рамките на този консултативен комитет.

(10) Тази реформа следва да се включи в ново решение за създаване на Консултативен комитет за безопасност и здраве на работното място като единен консултативен орган и за отмяна на Решение 74/325/ЕИО.

(11) Решенията за създаване на Комисия по минна безопасност, решението за мандата и правилника за работа на Комисията по минна безопасност и Решение 74/326/ЕИО също следва да се отменят,

РЕШИ:

Член 1

Създава се Консултативен комитет за безопасност и здраве на работното място (по-долу наричан „Комитета“).

Член 2

1. Задачата на Комитета е да подпомага Комисията при подготовката, осъществяването и оценката на дейности в областта на безопасността и здравето на работното място.

Тази задача включва обществения и частен сектор на икономиката.

2. По-конкретно, Комитетът:

а) въз основа на наличната информация, извършва размяна на мнения и опит във връзка със съществуващи или планирани нормативни разпоредби;

б) спомага за изработването на общ подход към проблемите в областта на безопасността и здравето на работното място и за определянето на приоритетите на Общността, както и на необходимите мерки за осъществяването им;

в) насочва вниманието на Комисията към области, в които е налице очевидна необходимост от нови познания, подходящо обучение и изследователски мерки;

г) определя, в рамките на програми за действие на Общността:

— критериите и целите за предотвратяване на трудови злополуки и рискове за здравето в предприятието,

— методи, които позволяват на предприятията и служителите в тях да оценяват и подобряват равнището на защита;

д) заедно с Европейската агенция за безопасност и здраве при работа, способства за информиране на националните администрации, синдикалните организации и организациите на работодателите за мерките на Общността за улесняване на сътрудничеството и за насърчаване на всички инициативи от тяхна страна за обмяна на опит и за установяване на кодекси за практика;

е) дава становище по планирани инициативи на Общността, които засягат безопасните и здравословни условия на труд;

ж) дава становище по годишната програма и сменящата се четиригодишна програма на Европейската агенция за безопасност и здраве при работа.

3. За изпълнението на горепосочените задачи, комитетът сътрудничи с другите комитети, които имат правомощия в областта на безопасността и здравето при работа, сред които Комитетът на старшите инспектори по труда и Научният комитет за границите на професионална експозиция на химични агенти, главно чрез обмяна на информация.

Член 3

1. Комитетът се състои от трима пълноправни членове за всяка държава-членка, от които по един представител на съответното национално правителство, на синдикалните организации и на организациите на работодателите.

2. За всеки пълноправен член могат да се назначават двама заместници.

Без да се засяга член 6, параграф 3, заместник може да присъства на заседания на комитета, само когато титулярът не може да присъства.

3. Пълноправните членове и техните заместници се назначават от Съвета. Когато представят списъка на кандидатите на Съвета, държавите-членки се стремят да гарантират, че съставът на комитета справедливо отразява различните заинтересовани икономически отрасли и съотношението между мъже и жени сред работещото население.

4. Съветът публикува за сведение списъка на пълноправните членове и техните заместници в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

1. Мандатът на пълноправните членове и техните заместници е три години. Мандатът може да се подновява.

2. След изтичането на мандата им, пълноправните членове и техните заместници продължават да заемат длъжността, докато бъдат сменени или мандатът им бъде подновен.

3. Мандатът се прекратява преди изтичането на тригодишния срок при подаване на оставка или след съобщение от съответната държава-членка за прекратяване на мандата.

За остатъка от мандата членът се заменя в съответствие с процедурата, предвидена в член 3.

Член 5

1. В рамките на комитета има три групи по интереси, състоящи се от представителите на националните правителства, представителите на синдикалните организации и представителите на организациите на работодателите.

2. Всяка група по интереси избира от състава си говорител.

3. Всяка група по интереси определя координатор, който участва в заседанията на комитета, бюрото и групата по интереси.

4. Създава се бюро, което да организира дейността на комитета, и което се състои от двама представители на Комисията и определените от групите по интереси говорители и координатори.

Член 6

1. Комитетът се председателства от генералния директор, който отговаря за социалната политика в Комисията или, когато той/тя е възпрепятстван/а и по изключение, от един от определените от него/нея директори на генералната дирекция. Председателят няма право на глас.

2. Комитетът се свиква на заседание от председателя по негова инициатива или по искане на най-малко една трета от членовете на комитета.

3. Председателят може по своя инициатива да покани не повече от двама експерти, които да участват в заседанията на комитета.

Всяка група по интереси може да се придружава от до двама експерти, при условие че е информирала за това председателя най-малко три дни преди заседанието на комитета.

4. Комитетът може да създава работни групи, които се председателстват от член на комитета или заместник на член. Всяка работна група се състои от четирима експерти за всяка група по интереси.

В рамките на комитета се създава постоянна работна група от 5 експерти за всяка група по интереси, която редовно разглежда въпроси, свързани с минната и добивните промишлености.

Председателите на тези работни групи представят резултатите от работата си под формата на доклад на заседание на комитета.

5. В заседанията на комитета и работните групи участват представители на всички заинтересовани звена на Комисията. Секретариатът се осигурява от Комисията.

6. В заседанията на комитета могат да участват като наблюдатели:

— директорът на Европейската агенция за безопасност и здраве при работа,

— директорът на Европейската фондация за подобряване на условията на живот и труд,

— представител на всяка група по интереси от държавите-членки от Европейското икономическо пространство.

7. Въз основа на мотивирано становище на бюрото, председателят може да дава разрешение за присъствие на други наблюдатели на заседанията на комитета.

Член 7

1. Становищата на комитета са валидни само ако присъстват две трети от членовете на комитета. Право на глас имат само членовете.

2. В становищата на комитета се посочват мотивите, на които те се основават; становищата се приемат с абсолютно мнозинство на валидно подадените гласове. Становищата се придружават от писмено изложение на изразените мнения от малцинството, по искане на последното.

3. Комитетът изработва процедури за бързо вземане на решения, за които важат условията по параграф 1 и 2 *mutatis mutandis*.

Член 8

След получаване на становище от Комисията, комитетът приема свой процедурен правилник, в който се определят практическите мерки за дейността, и по-специално мерките за бързо вземане на решения и за сътрудничество с другите комитети, които имат правомощия в областта на безопасността и здравето при работа, *inter alia*, Комитета на старшите инспектори по труда и Научния комитет за границите на професионална експозиция на химични агенти. Процедурният правилник се изпраща за сведение на Европейския парламент и на Съвета; последният също има право на отмяна.

Член 9

Без да се засяга член 287 от Договора, членовете на комитета са длъжни да не разкриват информация, до която са получили достъп в хода на работата на комитета или на работните групи, ако Комисията ги информира, че поисканото становище или повдигнатият въпрос са с поверителен характер. В такъв случай, на съответните заседания присъстват само членовете на комитета и представителите на Комисията.

Член 10

Отменят се решенията за създаване на Комисията по минна безопасност, взети на 36-то и 42-то заседание на Съвета на 6 септември 1956 г. и на 9 и 10 май 1957 г., решението на представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на специалния Съвет на министрите на 9 юли 1957 г. относно мандата и правилника за работа на Комисията по минна безопасност и Решения 74/325/ЕИО и 74/326/ЕИО на Съвета.

Член 11

Настоящото решение влиза в сила на 1 януари 2004 г.

Съставено в Брюксел на 22 юли 2003 година.

За Съвета

Председател

G. ALEMANNO